

Merítés a KUT-ból VI.

GRÁBER MARGIT

(1895–1993)

festőművész emlékkiállítása

HAAS GALÉRIA, Budapest – 2002. október 25-től november 16-ig

„Festőnek tekintem, nem holmi festőnőnek.”*

Századunk egyik szemtanúja volt, aki jelenlétével, érdeklődésével, munkáival mindig kortársként, in loco kapcsolódhatott Európa művészeti életébe. Gráber Margit ugyanakkor par excellence festő, hagyományok képviselője és tisztelője maradt haláláig. Pályája kezdetén, az 1910-es, 20-as években természetesen újnak minősült, amit ma tradicionálisnak íté-

lünk. Arról az időszakról, világról kapunk hiteles tudósításokat, melynek megjelenése még szokatlan volt a magyar művészetben. Hiszen a francia impresszionisták, még inkább a Vadak, a kubisták munkáinak megismerése és átültetése a honi konzervatív szemléletbe újdonságnak számított.

A festő 1916-ban, fiatalon került a kecskeméti művésztelepre, ahol Iványi Grünwald Béla tanítványaként dolgozott, aki mint vezető tanár a legteljesebb művészi szabadságot biztosította.

A Galilei-kör meghívója

Ilyenformán sokféle irány, stílus érvényesülhetett. Viszonylag egységesnek a szecesszió dekoratív törekvései mutatkoztak. Gráber Margit életének fontos korszaka kezdődött, itt vált igazán festővé. Komolyan és alázattal valósította meg elképzeléseit. Beszédes példája ennek, a helyszellemét, piktorális jegyeit viselő, már önállósulásra utaló *Gyümölcsszedők*. Megismerkedett későbbi férjével, Perlrott Csaba Vilmos festőművésszel és számos, a kolónián hosszabb-

Gyümölcsszedők – 1916, olaj, karton, 35x40 cm

rövidebb ideig munkálkodó alkotóval. Nevük egyszerű felsorolása is rangsorol: Tornyai János, Koszta József, Kmetty János, Pátzay Pál, Diener-Dénes Rudolf, Korda Vince, Boldizsár István, Kassák Lajos, Bródy Sándor író és más kiválóságok.

E pályaszakasz vége egyben nyitánya egy gazdag alkotói termést hozó periódusnak. Kecskeméten, a Tanácsköztársaság eseményei érlelték meg a fiatal művészházaspárban az önkéntes emigráció gondolatát. 1920-24 között Perlrott Csaba Vilmostal, kisebb megszakításokkal Németországban éltek, a nyarakat többnyire Lócsén és Nagybányán töltötték. A drezdai megálló két maradandó élményt tartogatott: a múzeum holland kismestereket bemutató gyűjteményét, valamint az O. Kokoschkával való találkozás mély benyomásait. A kismesterek a szerénységet, a métier becsülését, tudását jelentették a számára: „A múzeumban, ahol minden alkalommal tiszteletemet tettem a Rembrandt-teremben a „Sámson lakodalma” előtt, másoltam is és rengeteget tanultam.... A kismesterek közül szökik fel a lángész képzelete. De ezt, csakúgy mint a pillangó röptét, elfogni nem lehet. Rembrandtot csak csodálni lehet, utánozni nem. Utánozni különben sem szabad. Hol marad ilyenkor a festői élmény frissessége? Tanulni akarom, de átvenni a kifejezőmódot vagy stílust már nem.” Kokoschka, aki ebben az időben kapott professzúrát, nem kívánt avantgarde túlzásokkal megdöbbenteni. „Művészete olyan természetességgel nőtt ki a régi talajból, mint földből a fű” – olvashatjuk visszaemlékezéseiben.

* Petrovics Elek, a Szépművészeti Múzeum egykori igazgatója mondta Gráber Margitról.

Nagybányai utca – 1920-as évek – szén, papír, 62x46,5 cm

A grafika volt Gráber Margit művészetének egyik meghatározó műfaja, felvidéki és németországi tartózkodásának idején is. Kezdetől fogva vallotta, hogy a legmodernebb festői irányzat is csak a rajztudás tökéletes elsajátításával közölhet hitelesen. Ez hozzátartozik a mű hűségéhez. Véleménye szerint a természetelvű festészetben a rajz annyi, mint íróember számára a gondolat. Ezért a lényeges jegyeket hangsúlyozva, elhagyja a natura esetlegességeit. Mondanivalójában, ember- és természetközpontság tekintetében mindvégig következetes volt.

A berlini időszak a kimenekült magyar művésztábor összekovácsolódásának szakasza is. Czóbel Béla, Berény Róbert, Tihanyi Lajos, Kernstok Károly tartoztak baráti körükhöz. Az 1920-as évek végére már hagyományokkal rendelkező expresszionizmus a közlés, a kifejezés intenzitásában érintette a festőt. Művészete egészén azonban a francia iskolázottság hagyott maradandó nyomot. Kifejezésmódjához és temperamentumához közel állt. Az a mértéktartás, ami még a Vadak munkáiban is fellelhető, számára hiányzott az expresszionizmusból. Természetes, hogy a korszellem és stíluseszme, a tematika hatása alól éppen a művészek nem vonhatják ki magukat, amint azt a *Mennybemenetel* és az *Utolsó vacsora* is tanúsítják. A kubizmus kellékei is felvillannak művein, ám kerülte a szerkezetességet.

A mesekönyvbe illő látványt nyújtó városka, Wertheim am Main újabb feltöltődést jelentett Gráber Margit alkotói fantáziájának. Olajképeket, pasztelleket, rajzo-

kat készített a domboldalról, várromról, a Tauber folyó partjáról. Ez a sajátos világ majd néhány évtizeddel később Szentendrén újraértelmeződik. E néhány év alkotói vallomásaival 1923-ban, a Helikon Galéria tárlatán ismerkedhettek meg az érdeklődők. „Fiatalos, magabizó, öntudatos szellem rugalmassága, örömteljes éleslátása érzik az aláfűtött, tömör színek harmóniáiban, az erős kézzel kovácsolt formákban. A szabad természet, kanyargó utak, házcsoportok szépségeit bontogatja ki előttünk vásznain. A víz, a vegetáció, az ég, a házsorok festői értékei felfokozva, mozgalmas eleven-séggel jelentkeznek, talán lírai látás eredményeinek nevezhetnénk mindezeket...” – állapítja meg Bálint Aladár katalógus-bevezetőjében.

1924-ben a művészpár hazatér Budapestre. Nyaranta kedvteléssel dolgoznak Nagybányán, télen Párizsban. A varázslatos bányavároska már 1918-ban feltárult Gráber Margit előtt, s ő is örök visszatérő lett. Érzékeny kolorittal vitte vásznaira a Veresvízre vezető utat, a Zazar partját, ihletett szénrajzain a vidék tájformái bukkanak elő: *Zazar-parti házak*, *Nagybányai utca*, *Veresvíz*, *Nagybányai házak*. A második művésznemzedék tagjaként igyekezett magába szívni elődei álmát, elhivatottságát. „Azok közül a városok közül, ahol megfordultam, Nagybánya nőtt legjobban a szívemhez. Sokszor feltűnik emlékezetemben a nagybányai halottak napja és a Kereszthegy tövében lévő temető a kék alkonyatban, gyertyafényben.... A hosszú estéket barátainkkal: Jándi Dávid, Korda Vince, a Mund házaspár, Kmettyék társaságában töltöttük.”

Rendszeres párizsi látogatásainak köszönhetően Cézanne és az akkori kortárs festők eredményeit, leszűrt tapasztalatait építette munkáiba. Piktúrájukkal rokonságot érzett. Végletes túlzásoktól, szélsőségektől mentes festői fegyelem és etikus alázat a művészet iránt. Mindez ott rejtezik Gráber Margit talentumában. Itt, a „festészet fővárosában” úgy találta, hogy hazaérkezett. Akkorra

Nagybánya 1924 körül – balról a harmadik, kalapban Perlrott Csaba Vilmos, tőle jobbra ül Gráber Margit

At ifjú Gráber Nagybányán

már Picasso és Braque körül lezajlott a művészet forradalma. A Montparnasse-on, a galériák kirakataiban pedig Utrillo, Modigliani műveire figyelt fel. Itt készült városképrajzai előhírnökei az 1930-as évek eleji szentendrei munkáknak. Példa rá: *Saint Étienne du Mont*. „A Hótel Notre-Dame-ban vettünk ki szobát, szemben a templommal, ami férjem kedvenc festői témája volt. Rengeteg főiskola működött Párizsban. Mielőtt bementünk a Dome kávéházba, csekély összeg lefizetése ellenében valamelyikben aktot rajzoltam” – meséli a tartalmas évekről. Czöbel Béla, Diener-Dénes Rudolf, Kmetty János és más jeles festők mellett József Attila is feltűnt asztaluknál. A 22 éves költő modellt ült, „aki szegénységét olyan könnyedén viselte, mint egy álruhás királyfi a rongyos köpenyét... Az arckép, amit abban az időben festettem róla, akkor nagyon hasonlított rá, bár a köztudatban egy egészen más külsejű Attila él. Később bajuszt növesztett, az arca megnyúlt és elszomorodott” – idézi fel a történetet. Eseményekkel teli esztendő. Gráber Margit Le Faconnier iskolájában képezte magát és sokat dolgozott szabadon is, a Szajna-parton, elmerülve a párizsi utca színes forgatagában. A város levegője a legkülönbözőbb művészi áramlatoktól vibrált. Ő azonban távol tartotta magától a kísérletezés csábítását. Renoirt csodálta.

1926-ban Scheiber Hugóval, Szobotka Imrével, Bor Pállal, Novotny Emillel, a Nemzeti Szalonban történt közös jelentkezés alkalmával női festőtől mindenképpen szokatlan képeket állított ki: *Gyár belseje*, *Gyároidék Párizsban*, *Tímárműhely*, *Nagybányai festékgyár*. Izgatta az emberi tevékenység, nem a heroikus, győzelmes, a természetet megváltoztató, ellenkezőleg: a munkájában

elmerülő, azt nehézségek közepette, alázattal végző emberé. A levegős, ugyanakkor tömören hangsúlyozó művek visszafogottsága, tartózkodó harmóniája enyhíti a témából adódó keménységet.

Az 1924-ben alakult KUT törekvéseivel azonosulni tudott, mivel a csoport szemléletében a modernség igénye, elsősorban a francia orientáció, a nyugat-európai tájékozódás, szellemében etikus tisztaság és polgári magatartásforma érvényesült. Olyan alkotók együttes fellépéséről volt szó, akik nem beszéltek érthetetlen nyelven, megőrizték a forma szentségét, ám mindezek ellenére, úgy gesztusban, mint előadásban érezhetővé vált egy új jelenség születése. Gráber Margit 1926-tól a KUT kiállítója, aki budapesti, párizsi, nagybányai, később szentendrei működése mellett kiemelten fontosnak tartotta a tárlatokat, s azokon olaj, tempera, pasztell csendéleteivel, tájképeivel és figurális alkotásaival csaknem rendszeresen jelentkezett.

Az 1928 körüli periódust pályájának egyik igen értékes és termékeny részeként nyugtázhatjuk. Modelljét, Philadelphia Vilmát ábrázoló portrészorozata – a műfajon belül – az életmű legjobb darabjai. Árnyalt, összefogott kompozíció, kissé nyújtott, grecoi figura voltak sajátos stílusjegyei, pl.: *Nő kendővel*. A harmincas évek elején Körtvélyesen, Lesznai Anna kastélyában vendégeskedett a művész. Vonzódott az ott látottakhoz, így szívesen jelenített meg szüretelőket, kukoricatörőket, mezőgazdaságban munkálkodókat. Szinte mind egy-

Saint Étienne du Mont – 1926, szén, papír, 26,5x20,5 cm

Anyám – 1930-as évek eleje, – olaj, vászon, 29x23 cm

egy mozdulatábrázolás és ritmusos cselekvések sorozata. Számptalan változatban, szemlélődően közelített a témáihoz, amint azt a *Szekéren* is bizonyítja. Kitűnő színérzékel, olajban, pasztellban és rajzokon elevenítette meg a nagybányai, szentendrei és budapesti piacokon portékájukat kínáló kofákat is.

A negyvenes évek legőszintébb megnyilatkozásai a művész édesanyjáról születtek. Olajjal, szénnel megfogalmazott vallomások a szülőjéhez fűződő mély ragaszkodásról. Elérkezve az évtized végének és az ötvenes éveknek zűrzavarához, drámai történéseihez, megállapíthatjuk, hogy magatartásával, témaválasztásával, a kivitelezés minőségével hű maradt vállalt feladatához. A maga által jelölt úton maradva, etikusan mondott lényegeset anélkül, hogy megmerevedésről, zsákutcáról kellene beszélnünk. Tatabányán és Várpalotán bányászokat, bányamunkát festett. Szociális meggyőződésből és alkotói elhivatottságból. A tematika ismerős volt a húszas évekből. Az 1930 elején megvalósított *Építők* után, ezúttal újabb helyszín kelti fel érdeklődését. Vizuális gondolatait, próbálkozásait többnyire csak vázlatfüzetek őrzik. Ezek a lapok és néhány befejezett mű rámutat, hogy mennyire foglalkoztatta a munka képi kifejezhetősége, erejének megragadása, a munkafolyamat komponálódása. Gráber Margit alakjai sohasem mesterkéltek, hanem rendelt dolgukat tisztességgel elvégző és ezért komoly emberek. Tevékenységüknek súlya van, amit a kompozíció egésze, s nem elsődlegesen a karakter megformálása fejez ki. Humánusan gondolkodó

művész keze nyomán e művek ember voltunkra figyelmeztetnek, mélyebb összefüggéseket éreztetnek meg.

Gráber Margit mindvégig követett művészi víziója ember- és természetközponitú, nőies, gyengéd realizmussal átszőve. Festészetének uralkodó jegyei szépen kiteljesedve tárulnak fel a Szentendre helyi varázsától és atmoszférájában fogant pasztell és olaj csendéleteken, enteriőrök sokaságán, feltűnnek a girbegurba utcákon, a Szamár-hegyen, dunai kikötőkön, ismerős házacsákák krétával, ecsettel, szénnel húzott vonalain. Bár csak 1948-tól tartózkodott hivatalosan a városkában, ám a Dunakanyar bája már korábban rabul ejtette. Az 1930-as évek közepétől születtek helyi sugalmazású képei, előrejelzései annak az iránynak, amely ezután vált dominánssá alkotásaiban. Perlrott Csaba Vilmoshoz hasonlóan, eleinte az École de Paris szellemében dolgozott kubisztikus, testes csendéletein, ezt követően pedig a párizsi iskola jó értelemben vett könnyed előadómódjával ötvözte szociális vonatkozású témáit is. Meggyöngült szemmel, haláláig itt festette színpompás viráglátomásait. Életművéből, de szavakkal festett freskójából, az emlékezéseinek könyvében feltárt gondolatokból bölcsesség és életszeretet árad.

BENEDEK KATALIN

(A művésztől származó idézetek megjelentek: Gráber Margit: Emlékezések könyve – Gondolat Kiadó Budapest, 1991)

Szentendrei kapu – 1930-as évek – szén, papír, 29,5x22

Kecskemét – 1910-es évek – olaj, karton, 58x72,5 cm

Imádkozó zsidók – 1923 – vegyes technika, papír, 40x32 cm

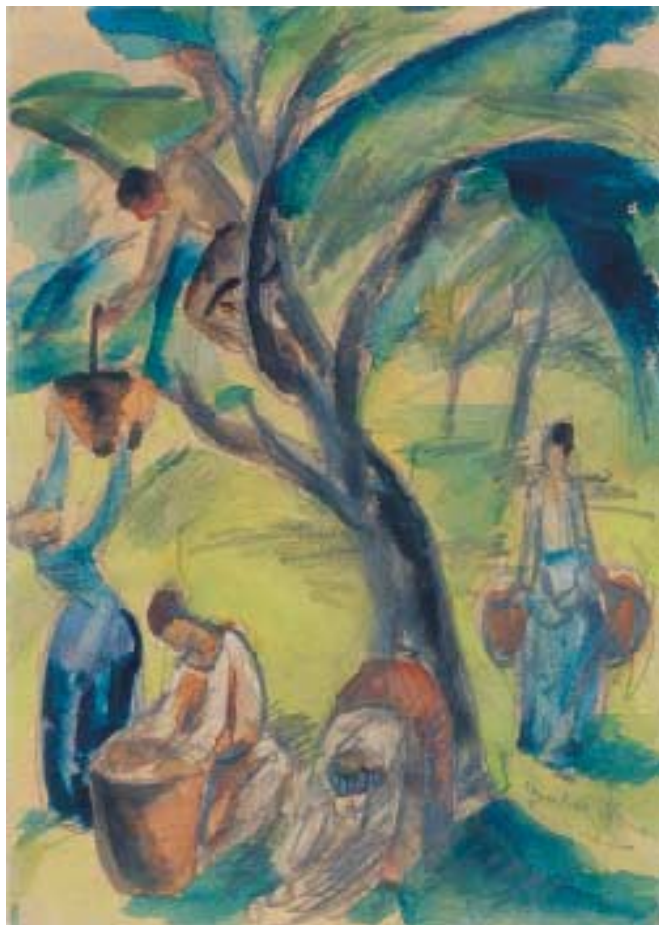

Utolsó vacsora – 1920-as évek – akvarell, papír, 23x20 cm

*Szerelmesek – 1940-es évek – olaj, vászon kartonon,
65x50 cm*

Almaszedők I. – 1920-as évek – akvarell, papír, 20x15 cm

Pirosnadrágos nő II. – 1933 – pasztell, karton, 30x47 cm

Szentendrei utca – 1940 – pasztell, papír, 30x46,5 cm

Szekéren – 1933 – tempera, karton, 58x78 cm

Önarckép – 1980 – olaj, pasztell kartonon, 60x47 cm

Kalapos hölgy – 1960-as évek – pasztell, papír, 65x47 cm

József Attila – 1928 – pasztell, papír, 46,5x30,5 cm

Éva – 1970-es évek vége – olaj, vászon, 70x50 cm

Életrajzi adatok

1895. Augusztus 5-én született Budapesten.
- 1910–1916. Először az Iparrajziskolát, majd az Iparművészeti Iskolát látogatja. Az Iparrajziskolában mestere Vesztróczy Manó. A Harris-közi festőiskolában Kernstok Károly tanítványa. A Művészház esti rajztanfolyamát is látogatta.
- 1916–1919. Iványi Grünwald Béla tanítványaként dolgozik a kecskeméti művésztelepen. A Galilei-körbe jár.
1918. A nagybányai művésztelepre látogat.
- 1920–1924. Férjével, Perlrott Csaba Vilmos festőművésszel a Felvidéken, majd Németországban tartózkodik.
1923. A Helikon Kiállító Salon megrendezi első budapesti kiállítását.
- 1924–1928. Párizsban él, de Nagybányát is felkeresi. Párizsban Le Fauconnier festőiskoláját látogatja. Cézanne és a kubisták hatottak rá. 1926-ban először szerepel a KUT kiállításán.
- 1928-tól Itthon dolgozik, a 30-as évek elején Körtvélyesen, Lesznai Annánál vendégeskedik.

- 1929-től Rendszeresen szerepel a KUT tárlatain.
- 1931-től Szentendrén fest.
- 1945-től A Dési Huber Körben tanít tizennyolc évig.
- 1948-tól A Szentendrei Új Művésztelep tagja.
1974. Érdemes Művész.
1993. Augusztus 4-én meghal.

Önálló kiállításai

1923. Helikon Galéria
1926. Nemzeti Szalon (Scheiber Hugóval, Szobotka Imrével, Bor Pállal és Novotny Emillel) Galerie Tannhäuser, München
1932. Tamás Galéria
1933. Pozsony (Kmetty Jánossal)
1934. Tamás Galéria
1936. Múterem-kiállítás
1944. Műbarát (Novotny Emillel) (katalógus)
1947. Ernst Múzeum (Perlrott Csaba Vilmossal és Szobotka Imrével)
1949. Fényes Adolf Terem (katalógus)
1958. Csók István Galéria (katalógus)

Erdőrészlet – 1929 – szén, papír, 62x43 cm

Ház előtt – 1940-es évek – pasztell, papír, 29x21 cm

Útéptés – 1950 körül – olaj, vászon, 50x100 cm

- 1961. Magyar Intézet, Párizs
- 1964. Ernst Múzeum (katalógus)
- 1968. Kulturális Kapcsolatok Intézete
- 1974. Múcsarnok (katalógus)
- 1984. Kulturális Kapcsolatok Intézete
- 1991. Művészetek Háza, Szekszárd
Szentendrei Galéria, Szentendre (életmű kiállítás, katalógus)

Fontosabb csoportkiállításokon vett részt

- 1989. Magyar művészek németországi emigrációjában (1919-1933), Magyar Nemzeti Galéria (katalógus);
- 1990. VI. Képzőművészeti Triennálé, Szolnoki Galéria
- 1989–1990. A magyar grafika külföldön – Németország (1919-1933), Békéscsaba, Szombathely, Szolnok, Nyíregyháza, Salgótarján, Budapest, Berlin

Művei közgyűjteményekben

Művei a legfontosabb fővárosi és vidéki közgyűjteményekben megtalálhatók, többek között: Fővárosi Képtár, Magyar Nemzeti Galéria, Ferenczy Múzeum – Szentendre.

Írásai

Fanyar emlékek, Új Írás, 1989. február; Emlékezések könyve, Bp., 1991.

Irodalom

SZEGI P.: Gráber Margit (katalógus bevezető tanulmány, Műbarát, 1944); RABINOVSKY M.: (katalógus bevezető tanulmány, Fényes Adolf Terem, 1949); NÉMETH L.: Hollósy Simon és kora művészete, Bp., 1956;

NÉMETH L.: Gráber Margit (katalógus bevezető tanulmány, Csók Galéria, 1958); FRANK J.: Gráber Margit (katalógus bevezető tanulmány, Ernst M., 1964); URY I.: Gráber Margit (katalógus bevezető tanulmány, Múcsarnok, 1974); HAULISCH L.: Szentendrei művészet, Bp., 1977; MIHÁLYFY E.: Művészek, barátaim, Bp., 1977; TELEPY K.: Iványi Grünwald, Bp., 1977; URI I.: Gráber Margit, Bp., 1981; BENEDEK K.: Munkaábrázolás Gráber Margit művészetében, Művészet, 1985/4.; BENEDEK K.: Gráber Margit Németországban (katalógus bevezető tanulmány, Magyar művészek németországi emigrációjában 1919-1933, Magyar Nemzeti Galéria, 1989); BENEDEK K.: Gráber Margit (katalógus bevezető tanulmány, Szentendrei Galéria, Szentendre, 1991); BENEDEK K.: Gráber Margit kiállítása Szekszárdon és Szentendrén, Új Művészet, 1991/8.

Lilaruhás nő – 1970-es évek – olaj, farost, 60x70 cm

Műtárgylista

1. *Kecskemét – 1910-es évek* – olaj, karton – 58x72,5 cm – j.j.l.: Gráber Margit
2. *Gyümölcszedők – 1916* – olaj, karton – 35x40 cm – j.j.l.: Kecskemét Gráber 1916
3. *Gyümölcsös – 1916* – olaj, vászon – 41x45 cm – j.j.l.: Gráber
4. *Kecskeméti cigányváros – 1919* – szén, papír – 37x54 cm – j.b.l.: Gráber Kecskemét 1919
5. *Konyhában – 1920-as évek eleje* – szén, papír – 41x51 cm – j.b.l.: Gráber
6. *Emmi – 1920-as évek* – pasztell, papír – 39,5x32 cm – j.n.
7. *Asztali csendélet – 1920-as évek* – olaj, vászon – 50,5x65,5 cm – j.j.l.: Gráber
8. *Tóparti fák – 1920-as évek* – olaj, karton – 65x50 cm – j.b.l.: Gráber M
9. *Nő kendővel – 1920-as évek* – olaj, vászon – 61,5x50 cm – j.j.l.: Gráber
10. *Akt kendővel – 1920-as évek* – olaj, karton – 44x62,5 cm – j.n.

Apácák – 1946 – szén, papír, 24x32,5 cm

11. *Csendélet szobrokkal – 1920-as évek* – olaj, vászon kartonon – 65x55 cm – j.j.l.: Gráber
12. *Asszonyok Nagybányán – 1920-as évek* – pasztell, papír – 40x30 cm – j.b.l.: Gráber
13. *Nagybányai házak – 1920-as évek* – olaj, vászon – 80x60 cm – j.j.l.: Gráber
14. *Zazar-parti házak – 1920-as évek* – szén, papír – 47x63 cm – j.n.
15. *Nagybányai utca – 1920-as évek* – szén, papír – 62x46,5 cm – j.b.l.: Gráber M
16. *Almaszedők I. – 1920-as évek* – akvarell, papír – 20x15 cm – j.j.l.: Gráber M
17. *Utolsó vacsora – 1920-as évek* – akvarell, papír – 23x20 cm – j.b.l.: Gráber M
18. *Mennybemenetel – 1920-as évek* – olaj, vászon – 76x63 cm – j.n.
19. *Cluny Múzeum kertje – 1922* – pasztell, papír – 26x20 cm – j.j.l.: Gráber M
20. *Imádkozó zsidók – 1923* – vegyes technika, papír – 40x32 cm – j.j.l.: Gráber 1923
21. *Festékgyár Nagybányán – 1924* – színezett szén, papír – 40x35 cm – j.b.l.: Gráber 1924
22. *Saint Étienne du Mont – 1926* – szén, papír – 26,5x20,5 cm – j.b.l.: Paris 1926

23. *József Attila – 1928* – pasztell, papír – 46,5x30,5 cm – j.b.f.: Gráber Paris 1927
24. *Erdőrésztlet – 1929* – szén, papír – 62x43 – j.j.l.: Gráber M 1929
25. *Csendélet vázával – 1920-as évek vége* – pasztell, papír – 40,5x53,5 cm – j.b.l.: Gráber
26. *Anyám – 1930-as évek eleje* – olaj, vászon – 29x23 – j.n.
27. *Emmi portréja – 1930-as évek* – olaj, vászon – 47x35 cm – j.n.
28. *Kékruhás nő – 1930-as évek* – olaj, vászon – 62x64,5 cm – j.n.
29. *Akt – 1930-as évek* – vegyes technika, papír – 33x24 cm – j.b.l.: Gráber
30. *Veresvíz – 1930 körül* – pasztell, papír – 48x63 cm – j.b.l.: Gráber
31. *Szobám – 1930-as évek* – olaj, vászon kartonon – 60x70 cm – j.b.l.: Gráber
32. *Almaszedők II. – 1930-as évek* – pasztell, papír – 39x29 cm – j.b.l.: Gráber
33. *Szentendrei kapu – 1930-as évek* – szén, papír – 29,5x22 cm – j.j.l.: Gráber
34. *Építők – 1931* – pasztell, papír – 32x46 cm – j.j.l.: Gráber 1931
35. *Szekéren – 1933* – tempera, karton – 58x78 cm – j.j.l.: Gráber
36. *Pirosnadrágos nő II – 1933* – pasztell, karton – 30x47 cm – j.j.l.: Gráber Viola
37. *Pirossapkás lány – 1935* – pasztell, papír – 48x31,5 cm – j.b.l.: Gráber
38. *Szentendrei utca – 1940* – pasztell, papír – 30x46,5 cm – 1940. jan. 24. Gráber
39. *Műteremben – 1940-es évek eleje* – pasztell, papír – 28,5x23 cm – j.j.l.: Gráber
40. *Szerelmesek – 1940-es évek* – olaj, vászon kartonon – 65x50 cm – j.j.l.: Gráber
41. *Kertbelső – 1940-es évek* – olaj, vászon – 52x68 cm – j.j.l.: Gráber
42. *Kerti ház – 1940-es évek* – pasztell, papír – 30x22 cm – j.b.l.: Máriának, Péternek Méditől
43. *Ház előtt – 1940-es évek* – pasztell, papír – 29x21cm – j.b.l.: Gráber

Zazar-parti házak – 1920-as évek – szén, papír, 47x63 cm

Műtermében, Budapesten

44. *Melegedő* – 1940-es évek – szén, papír – 31,5x22 cm – j.j.l.: Graber
45. *Hegedűs* – 1940-es évek – szén, papír – 28x41 cm – j.j.l.: Graber
46. *Csendélet gyümölcsökkel* – 1940-es évek – olaj, vászon – 39x59 cm – j.j.l.: Graber
47. *Sárga út* – 1940-es évek – olaj, vászon kartonon – 38x60 cm – j.j.l.: Graber
48. *Kislány* – 1945 – szén, papír – 20x23 cm – j.j.f.: Tessának 1945 október 30 Médi
49. *Piacon* – 1945 körül – pasztell, papír – 24x32 cm – j.b.l.: Graber
50. *Apácák* – 1946 – szén, papír – 24x32,5 cm – j.n.
51. *Tulipán* – 1948 – olaj, karton – 48x52 cm – j.n.
52. *Virágok arcképpel* – 1948 – pasztell, papír – 52x34 cm – j.j.l.: Graber 48
53. *Szentendrei részlet* – 1950 körül – pasztell, papír – 48x62 cm – j.n.
54. *Útéptés* – 1950 körül – olaj, vászon – 50x100 cm – j.b.l.: Graber
55. *Gedő Ilka képmása* – 1950-es évek – olaj, vászon kartonon – 60x70 cm – j.b.l.: Graber
56. *Őnarckép* – 1960 – szén, papír – 62,5x26 cm – j.j.l.: Graber
57. *Szentendre, Angyal u. II.* – 1960 – pasztell, papír – 24x32 cm – j.b.l.: Graber
58. *Hajókikötő* – 1960-as évek – olaj, vászon – 50x50 cm – j.b.l.: Graber
59. *Napraforgók* – 1960-as évek – vegyes technika, papír – 63x48 cm – j.b.l.: Graber
60. *Csendélet* – 1960-as évek – pasztell, papír – 65x50 cm – j.j.l.: Graber
61. *Kalapos hölgy* – 1960-as évek – pasztell, papír – 65x47 cm – j.n.
62. *Szentendrei főtér* – 1960-as évek – pasztell, papír – 18x20,5 cm – j.j.l.: Graber
63. *Szentendre, Angyal u. I.* – 1965 – pasztell, papír – 24x30 cm – j.j.l.: Graber
64. *Szentendrei csúcsos ház* – 1965 – pasztell, papír – 34x24 cm – j.j.l.: Graber
65. *Napraforgó* – 1970 – szén, papír – 43x61 cm – j.j.l.: Graber
66. *Szentendre, Szamár hegy* – 1975 – pasztell, papír – 21x30 cm – j.k.l.: Graber
67. *Csendélet gyümölcscsel, teáskannával* – 1970-es évek – olaj, vászon – 60x47,5 cm – j.b.l.: Graber
68. *Lila ruhás nő* – 1970-es évek – olaj, farost – 60x70 cm – j.b.f.: Graber
69. *Éva* – 1970-es évek vége – olaj, vászon – 70x50 cm – j.n.
70. *Őnarckép* – 1980 – olaj, pasztell kartonon – 60x47 cm – j.j.f.: Graber
71. *Virágcsendélet* – 1980 körül – olaj, vászon – 80x60 cm – j.b.l.: Graber
72. *Legelő ló* – 1980-as évek – pasztell, papír – 21,5x27,5 cm – j.j.l.: Graber
73. *Fekvő lány* – 1980-as évek – olaj, vászon – 50x70 cm – j.n.
74. *Olvasó kislány* – 1980-as évek – olaj, karton – 50x66 cm – j.b.l.: Graber

A kiállítás anyagát válogatták és a katalógus szerkesztésében közreműködtek:

Benedek Katalin, Haas János, Iványi Bianca, Kopócsy Anna, Zólyomi Zsolt

A kiállítást rendezte: Benedek Katalin és Haas János

Fotók: Mester Tibor

Grafikai tervezés: Székelyhidi Ilona – GRAF-ICA Bt.

Nyomdai kivitelezés: Porszinter Nyomda, Budapest

Ezúton köszönjük a művész családjának és a magánygyűjtőknek, hogy a művek kölcsönzésével a kiállítás megrendezését lehetővé tették.

A kiállítás megtekinthető az Interneten is: www.haasgaleria.hu

Köszönetet mondunk a Raiffeisen Bank Rt.-nek a katalógus megjelenéséhez nyújtott támogatásáért.

A Galéria kiállításait a Hilltop Neszemély Rt. támogatja Best Cellar boraival

Borító 1. oldalán:

Nő kendővel – 1920-as évek – olaj, vászon, 61,5x50 cm

Borító 2. oldalán:

Akt kendővel – 1920-as évek – olaj, karton, 44x62,5 cm

Kékruhás nő – 1930-as évek – olaj, vászon, 62x64,5 cm

Csendélet szobrokkal – 1920-as évek – olaj, vászon kartonon, 65x55 cm

Borító 3. oldalán:

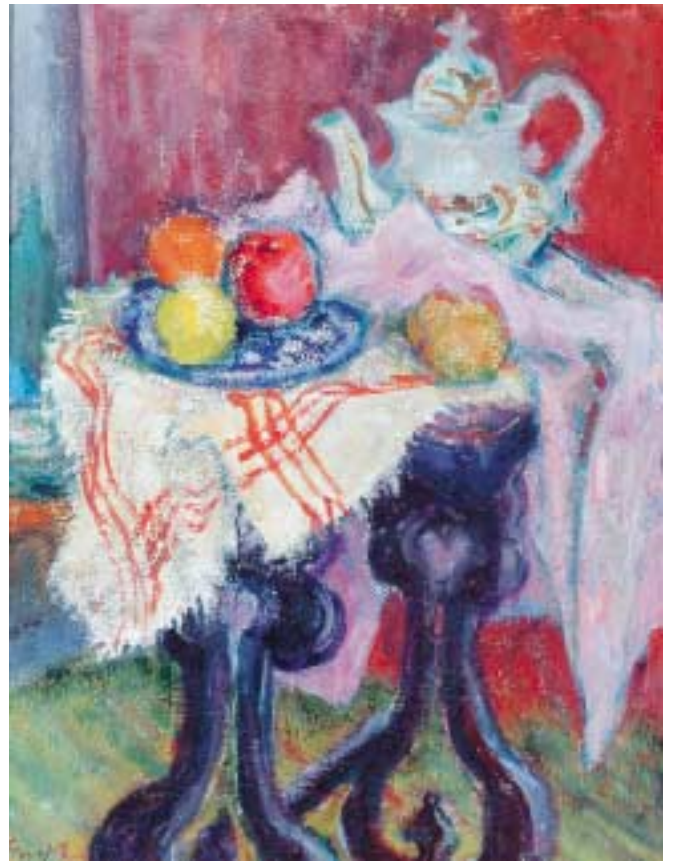
Virágcsendélet – 1980 körül – olaj, vászon, 80x60 cm

Csendélet gyümölcscsel, teáskannával – 1970-es évek – olaj, vászon, 60x47,5 cm

Asztali csendélet – 1920-as évek – olaj, vászon, 50,5x65,5 cm

Borító 4. oldalán:

Pirosapokás lány – 1935 – pasztell, papír, 48x31,5 cm

HAAS GALÉRIA

1055 Budapest, Falk Miksa u. 13. magasföldszint 2. • Telefon/Fax: 302-5337 Mobil: 06-20-983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu • Internet: www.haasgaleria.hu

H-1055 Budapest, Falk Miksa Str. 13., ground-floor 2. • Phone/Fax: (36-1) 302-5337 Mobile: (36-20) 983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu • Website: www.haasgaleria.hu